

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 februarie 2019, declarat de avocata Elvira Iftodi, în numele inculpatului

Cristian Sergiu XXXXXX.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>07.03.2018 – 25.06.2018,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>26.07.2018 – 27.02.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>14.06.2019 – 17.07.2019.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 25 iunie 2018, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Cristian Sergiu a fost condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal la 2 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pentru o perioadă de probațiune de 3 ani.

Cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Instanța de fond a constatat că la 30 noiembrie 2017, inculpatul Cristian S. a dobândit de la altă persoană droguri de tip marihuană, în scop de înstrăinare deținuților Penitenciarului nr. 11-Bălți. În aceeași zi, la ora 19.00, angajații poliției din cadrul IP Bălți, în colaborare cu angajații Penitenciarului nr. 11-Bălți, aflându-se cu necesitate de serviciu, în regiunea imobilului din str. Ștefan cel Mare 78A, mun. Bălți, l-au observat pe Cristian S. care, conform informației posedate, era suspectat de păstrarea drogurilor în scop de înstrăinare deținuților penitenciarului.

În rezultatul percheziției corporale a lui Cristian S. a fost depistată și ridicată o masă vegetală, mărunțită, de culoare verde, cu miros specific de marihuană. Cantitatea substanței stupefiante – marihuana (materie uscată) constituie 0,239 gr.

La fel, în urma efectuării cercetării la fața locului, lângă locul aflării lui Cristian S. a fost depistată o sacoșă din polietilenă de culoare neagră, care-i aparține acestuia, în care se afla un sul de hârtie în care se afla o masă vegetală, mărunțită, de culoare verde, cu miros specific de marihuană, pe care le păstra asupra sa, în scop de transmitere tăinuită de la control, persoanelor deținute în Penitenciarul nr. 11-Bălți.

Conform raportului de expertiză judiciară, masa vegetală, mărunțită, de culoare verde, ridicată, reprezintă marihuană, care se atribuie la categoria substanțe stupefiante, neutilizate în scopuri medicale, obținute artizanal din planta de cânepă. Cantitatea substanței stupefiante – marihuana (materie uscată) constituie 6,451 gr., adică proporții mari, pe care Cristian S. o păstra asupra sa în scop de înstrăinare, care i-au fost transmise anterior de altă persoană.

Marihuana este inclusă în Lista nr. 1 Tabel nr. 1 Substanțe narcotice și psihotrope ce nu se aplică în scopuri medicale, aprobată de Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05.10.2004 și Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Dat fiind că aceste probe dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului, instanța i-a încadrat acțiunile pe art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, ca circulația ilegală a drogurilor, adică procurarea, păstrarea și transportarea ilegală a drogurilor, în scop de înstrăinare și înstrăinarea drogurilor, săvârșită de două sau mai multe persoane, în proporții mari.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 16, 61, 75, 90 Cod penal, că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, a recunoscut vina și s-a căit sincer, anterior a fost condamnat, însă antecedentele penale sunt stinse, că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și agravante, concluzionând că reeducarea și corectarea acestuia este posibilă fără izolare de societate, pedeapsă cu închisoare, cu executare nefiind rațională.

Totodată, fiind stabilit că expertiza judiciară a fost ordonată de organul de urmărire penală, care a determinat încadrarea juridică a faptei, acțiunile date ținând de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, pusă în sarcina acuzării, este neîntemeiată cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului.

3. Procurorul în Procuratura mun. Bălți, Sergiu Marcauțan, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat la 2 ani închisoare, cu executare, cu privarea de dreptul

de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani, cu încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 3378 lei.

Apelantul a invocat că inculpatul a săvârșit anterior mai multe infracțiuni, procesele penal fiind încetate pe motivul împăcării părților, iar în anul 2012 a fost condamnat la o pedeapsă cu suspendarea executării, însă nu s-a corectat.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 februarie 2019, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Cristian Sergiu, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsă de 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a drogurilor sau analogilor acestora pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 27.02.2019.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că în circumstanțele în care a fost săvârșită infracțiunea incriminată inculpatului, se atestă incorectitudinea aplicării pedepsei nonprivative de libertate, or, această infracțiune atentează la valoarea primordială protejată de legea penală – sănătatea publică, împrejurare ce nu putea fi neglijată de instanța de fond la constatarea oportunității suspendării executării pedepsei.

Astfel, instanța de fond greșit a motivat soluția de individualizare a executării pedepsei aplicate inculpatului, susținând o poziție eronată privind aplicarea art. 90 Cod penal în privința acestuia.

Or, discordanța între cele constatate de instanța de fond și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință adoptarea unei concluzii eronate și greșit motivate de aplicare a pedepsei cu suspendarea condiționată a executării.

Potrivit art. 75 Cod penal, prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele, stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deci, instanța de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzut de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale și decide asupra cuantumului pedepsei.

Instanța de fond, la stabilirea pedepsei, nu a ținut cont de faptul că inculpatul se caracterizează negativ, anterior a fost condamnat pentru săvârșirea mai multor infracțiuni, procesele penale fiind încetate pe motivul împăcării părților, iar în anul 2012 a fost condamnat la pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării ei, dar nu a pășit pe calea corijării și a comis o altă infracțiune.

Prin urmare, sunt întemeiate motivele invocate în apelul declarat, iar concluzia instanței de fond că corectarea inculpatului este posibilă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal este greșită și neîntemeiată.

Totodată, conform art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Iar în cazurile când expertiza a fost dispusă de organul de urmărire penală, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești ale bugetului de stat.

5. Avocata Elvira Iftodi a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurenta a invocat că cauza penală a fost examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

Inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, nu a indus în eroare organul de urmărire penală și instanța de judecată, contribuind la descoperirea infracțiunii, acesta nu are antecedente penale.

Mai mult, este grav bolnav și are nevoie de îngrijire permanentă, fiind internat după pronunțarea deciziei pentru a urma tratament, iar aflarea lui în penitenciar va duce la înrăutățirea stării lui, penitenciarele fiind supraaglomerate.

Or, instanța de fond corect a aplicat în privința inculpatului prevederile art. 4, 61, 75, 90 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele cauzei și personalitatea acestuia, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă care va asigura atingerea scopului pedepsei.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar al avocatei, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii atacate, inclusiv cele reproduse în pct. **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea

condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat, că inculpatul a comis o infracțiune gravă care atentează la valoarea primordială protejată de legea penală – sănătatea publică, se caracterizează negativ, anterior a fost condamnat pentru săvârșirea mai multor infracțiuni, procesele penale fiind încetate pe motivul împăcării părților, fiind condamnat și la pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării ei, dar nu s-a corectat, deci este predispus spre săvârșirea infracțiunilor în continuare, că art. 217¹ alin. (3) Cod penal prevede în exclusivitate pedeapsa închisorii de la 3 la 7 ani, chiar și în prezența circumstanțelor invocate de recurent (*pct. 5. din decizie*), suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii în baza art. 90 Cod penal ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inequitabilă, inadecvată și disproportională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestuia, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens

(pct. 4. – 5. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Elvira Iftodi, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 februarie 2019, în privința inculpatului Cristian Sergiu XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 iulie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun